

dette Embede anderledes end det, hvorved Folkethinget har besluttet en Forhøielse; derimod have de ikke troet at kunne tiltræde det Forslag, der angaaer Roeskilde Byfoged- og Byfkriverembede, deels med Hensyn til Forretningernes sandsynlige Omfang, deels og navnlig med Hensyn til de Byfoged- og Byfkriverembedet tillagte særlige Indtægters Betydning.

2) Det af Justitsministeren med Hensyn til Nr. 2 stillede Forslag skal Udvalget tiltræde, da der ikke skønnes at foreligge tilstrækkelig Grund til at gjøre nogen Forandring i Klasseinddelingen i dette ene Tilfælde.

3) Flere af Udvalgets Medlemmer have haft forskellige Betænkeligheder ved den Strøgning af Vederlaget for Sædtillægget, som er vedtagen af Folkethinget med Hensyn til de i første og anden Klasse staaende Embeder; men de have dog troet at kunne blive staaende ved det af andre anbefalede, alt ved Sagens første Behandling antydede Forslag, at lade Alderstillegget ogsaa for disse to Lønningsklasser blive ordnet aldeles paa samme Maade som i de andre Klasser, saa at det bliver 200 Rd. efter 5 Aars og andre 200 Rd. atter efter 5 Aars Tjeneste i samme Klasse, altsaa 400 Rd. efter 10 Aar. Man undgaaer herved en paafaldende Ulighed i Alderstilleggenes Ordning ved de forskellige Klasser, og der hødes lidt paa Virkningen af den almindelige Lønningslovs Bestemmelser i § 10, hvorefter de alt ansatte Embedsmænds personlige Tillæg bortfalde ved Dyrkning paa Alderstilleg.

4) Medens den nugældende Lov af 19de Februar 1861 ikke har medtaget Sorenfkriverembedet paa Færøerne, omfatter nærværende Lovforslag ogsaa dette Embede. Her foreligger altsaa for første Gang Spørgsmaalet om den Klasse, hvori dette Embede bør sættes. Efter de Oplysninger (see Bilaget), der ere modtagne om Embedets hidtilværende Indtægter, navnlig om Sportelindtægternes Beløb, siden Sporteloven af 29de December 1857 udstedtes, troer man, at det vil findes billigt, at Embedet flyt-

tes en Klasse høiere op, altsaa i næstsidste Klasse. Der vil derved muligt ogsaa beredes Færøerne større Udsigt til i noget længere Tid at kunne beholde den engang til Forholdene vant Sorenfkriver og saaledes undgaae altfor hyppige Embedsmandskifter.

5) Det forekommer flere af Udvalgets Medlemmer, at det Naturlige vilde være, naar Revision af en Lønningslov engang har fundet Sted, at der da ikke oftere blev forekrevet en bestemt Frist, inden en ny Revision atter skulde finde Sted; efter dette Spørgsmaals hele Stilling have disse Medlemmer dog ikke villet fastholde denne Anskuelse, men Udvalgets tilstedeværende Medlemmer maae dog ialtsald tilraade, at man bliver staaende ved Regeringens Forslag om en Aarsfrist. Skal dette hele Revisionsarbejde ikke volde Forvirring og Usikkerhed, for ikke at tale om unyttigt Arbejde, synes Fristen ikke at kunne sættes kortere.

Endnu har man troet at burde forelægge Thinget det Spørgsmaal til Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til at lade Kjøbstædernes Kasse beholde den hele Indtægt af Kjendelser for Borgerebrene overalt, hvor der intet særskilt i denne Lov opført Borgmesterembede er, og hvor den Deel af disse Kjendelsers Udbytte, der efter Næringsloven af 29de December 1857 § 12 skal deles mellem Magistrat og Byfkriver, nu efter Loven af 19de Februar 1861, jfr. nærværende Forslags § 2, i Virkeligheden kommer Statskassen tilgode, medens de tilsvarende Indtægter i Landcommunerne ikke tilflyde Statskassen.